

тивъ нея, както можете да си прѣдполагате отъ това, що казахъ за нея, но тя расте гигантски и се усилва много бърже, та естествено е да има страхъ отъ нея не само за Турция и за населяещитѣ я народонаселения, но и за цѣла Европа“ — „Това е работа, отговорихъ азъ, на Европа и на Русия, ние не се занимаваме съ таквизъ отъ международенъ характеръ въпроси, които може и да не се разбиратъ еднакво навсѣкадѣ, наша работа е да искаме съдѣйствието на всички велики сили, за да се оттървемъ отъ турското управление, да искаме, при това съдѣйствието и на всички просвѣтени и политически мже като васъ за постигане тази наша цѣль“. — Challemel-Lacour се полузасмѣ и ни каза: „Това съдѣйствие го имате въ Франция. Азъ положително зная, че нашето днешно правителство не е за турцитѣ, че то държи ваша страна, и, изобщо, страната на християнскитѣ народонаселения въ Турция. Въпросътъ е само, какъ ще се постигне тая цѣль, като знаемъ всички, че турцитѣ сж неотстъпчиви“ — „Тѣ сж неотстъпчиви особено, казахъ азъ, когато знаятъ или се сѣщатъ, че нѣма съгласие между силитѣ или че то е само на дума за нѣкои отъ тѣхъ“. — „То е тѣй, пое сенаторътъ, въ всѣки случай, обаче, ако това турско неотстъпничество иде до край, вѣроятно е, че Русия ще обяви война, но „изходътъ (l'issue) на една война между Русия и Турция е неизвѣстенъ, па може да докара и международни прѣплитания, а Франция не желае сега никакъ таквозъ нѣщо“, прибави да каже буквално. Слѣдъ това, обаче, той ни утѣши отново съ мисълта, че, каквото и да се случи, положението на България ще се измѣни на пѣ-добро, поиска извинение, за дѣто ни говорилъ тѣй откровено за възможността да се замѣни едно деспотическо иго съ друго такова, благодари ни за честта, която сме му направили да го посѣтимъ, и ни изпрати съ най-голѣма вѣжливостъ.